DOI: 10.30816/ICONN4/2017/4

Antroponimia Hatzegasiensis medievalia et praemoderna. Observații asupra numelor de persoană românești din *Condica Hațegului*

Adrian Chircu
Universitatea „Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca, România

Anthroponymia Hatzegasiensis medievalia et praemoderna. Observations on the Romanian anthroponyms in *Condica Hațegului* (Book of Hațeg)

Abstract: In this paper the author aims at analyzing the Romanian personal names in *Condica Hațegului* (Book of Hațeg) (1725–1847), a book that contains different administrative documents written in Romanian, Hungarian, German and Latin, which not only illustrate the ethnic diversity in the Land of Hațeg, but also highlight the life of its inhabitants. The texts proposed for analysis are thematically diverse and are not discussed linguistically, but only from a historical point of view. The Romanian anthroponyms are analyzed from several perspectives: etymological, lexical and, of course, onomastic.
On the one hand, through this approach, one can see the evolution of some elements of the Romanian anthroponymic system in the Land of Hațeg along the centuries; on the other hand, one discovers the parameters that characterize it.
Keywords: onomastics, anthroponyms, book, the Middle Ages, Land of Hațeg, premodern era, anthroponymic diversity and unity.

> *„…Țara Hațegului este una dintre cele mai însemnate și cunoscute vetre de civilizație și de continuitate neîntreruptă din întreg spațiul istoric românesc."*
> (Pop 1989: 5)

0. Preliminarii

Studiul atent al scrierilor din trecut ne poate ajuta să înțelegem anumite aspecte ale devenirii și ale identității noastre; de pildă, în perspectivă istorică, aflăm detalii legate de viața cotidiană a românilor și de evenimentele la care aceștia au luat parte; în perspectivă socială, reperăm particularități referitoare la relațiile interumane, iar, în perspectivă lingvistică, pe lângă unele caracteristici de evoluție a limbii române, descoperim fapte de limbă mai puțin avute în vedere, cum sunt, de pildă, numele de locuri, numele de ape ori numele de persoană, care ne pot furniza unele informații privitoare la momente din evoluția sistemului onomastic românesc.

BDD-V4383 © 2017 Editura Mega, Editura Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:19 UTC)

1. Obiect de studiu

În ceea ce ne privește, în acest studiu, ne raliem și noi direcției de cercetare onomastice, propunându-ne să discutăm pe marginea numelor de persoană conținute în feluritele acte înregistrate în *Condica Hațegului* (1725–1847), editată în 1941, sub îngrijirea lui Nicolae Iorga, care, fiind asasinat (27 noiembrie 1940), nu a mai putut să se bucure de apariția acesteia, mărturie în acest sens stând mențiunea de pe versoul paginii de titlu: „s-a dat «*Bun de imprimat*», fără ultima revizie a autorului (15. XII. 1940)".

2. Repere geografice și istorice

2.1. Înainte însă de a aborda subiectul precizat, considerăm că trebuie să facem câteva observații de ordin general care să permită înțelegerea adecvată a contextului în care a fost elaborată această condică. Situat la răscruce de drumuri, înspre Oltenia, înspre Banat ori înspre zonele Transilvaniei, Hațegul a reprezentat, în Evul Mediu și ulterior, un loc prielnic nu numai pentru viața de zi cu zi, ci și pentru comerț, agricultură și pentru alte activități cotidiene, inclusiv administrative.

2.2. În Țara Hațegului, au sălășuit ori au drumuit oamenii vremilor de demult, diferiți ca vorbă și ca port, dar trăitori împreună, ceea ce a dus, în timp, la o armonie etnică, chiar dacă, la început, populația majoritară era cea românească, după cum afirmă Adrian Andrei Rusu *et al.*:

> Țara Hațegului sau districtul Hațeg şi-a consolidat entitatea şi individualitatea istorică de obârşie românească străveche, prestatală, în veacul al XV-lea, când devine principala fortăreață de apărare a Transilvaniei în fața incursiunilor otomane şi când numeroasa şi viteaza cnezime şi românime liberă ajung un pion de bază al oştilor ardelene şi al cetăților de pe frontul sudic al regatului ungar (1989: 6).

3. Corpus

3.1. Documentele înregistrate în *Condica Hațegului*, redactate în limbile română, maghiară, germană și latină, sunt diversificate sub raport tematic (atestate, jurăminte, hotărâri, mărturii, declarații, plângeri, pâre, înțelegeri, table pentru prețuri, pasuri (de trecere), sentințe, consemnări de procese, dovezi, contracte, tabele nominale, socoteli, împăciuiri, învoieli etc.) și nu au mai fost discutate din punct de vedere lingvistic, acestea interesând mai ales istoricii, care au putut găsi informații referitoare la relațiile sociale sau la administrația din veacurile al XVIII-lea și al XIX-lea.

3.2. Date fiind caracteristicile acestor înscrisuri, dintre care se remarcă precizarea numelor persoanelor implicate în demersurile administrative, considerăm oportun să discutăm pe marginea antroponimelor românești, cu scopul de a ilustra diversitatea numelor de persoană românești[1] din ținutul Hațegului.

[1] Pentru o perspectivă de ansamblu asupra cercetărilor ce au vizat numele de persoană, a se vedea Domnița Tomescu (2001). Autoarea a studiat antroponimele din Țara Hațegului, într-o perioadă anterioară celei urmărite de noi (secolul al XIV-lea).

BDD-V4383 © 2017 Editura Mega, Editura Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:19 UTC)

Analiza acestora apare interesantă și datorită faptului că, în secolul al XVIII-lea, onomastica românească intră, simultan cu alte sectoare ale vieții culturale, printre care și limba, într-un proces amplu de modernizare, desfășurat pe parcursul aproape a două secole, prelungindu-se, de fapt și în prezent (Tomescu 2001: 123). Astfel, încep să apară tot mai des numele duble, alcătuite din prenume și nume sau din nume și prenume, în funcție de denominația administrativă, numele (supranumele) având un rol de individualizare mai pronunțat.

3.3. Ca observație generală, menționăm, dintru început, că aproape toate documentele din condică conțin nume de persoană românești, indiferent de limba în care au fost redactate. Situația se explică prin faptul că românii se aflau în număr mare și erau implicați în viața socială a orașului și a localităților hațegane, ceea ce confirmă faptul că avem de-a face cu cel „mai mare district românesc din cuprinsul Transilvaniei" (Rusu *et al.* 1989: 6) și cu „o zonă dens locuită, aproape omogen românească, adăpostind zeci de sate cu forme proprii de organizare socială, culturală și politic-administrativă" (Popa 1988: 5).

3.4. Parcurgerea microtextelor conținute în filele registrului administrativ, eterogene în ceea ce privește conținutul și variate ca dimensiune, a facilitat, într-o primă fază, întocmirea unui inventar cvasicomplet (a se vedea *Anexa*), care să permită analiza obiectivă a antroponimelor hațegane din veacul al XVII-lea și din prima parte a celui următor.

4. Dificultăți în cercetarea corpusului

4.1. Din păcate, nu în toate situațiile ne-am putut pronunța asupra apartenenței etnice, deoarece, în numeroase cazuri, în texte, numele de persoană s-au păstrat cu ortografie maghiară sau germană sau textele au fost traduse din aceste două limbi, fapt care a îngreunat demersul nostru. La fel de adevărat este că unele nume de persoană trădează uneori amestecul etnic (*Tambor Mihai Blaga,* CLVII), fapt explicabil mai ales prin facilitarea accesului la anumite ranguri nobiliare, prin maghiarizarea unor nume românești sau chiar adaptarea și adoptarea unor prenume sau nume maghiare de către români. De asemenea, probleme au ridicat și numele de persoană prezente în documentele redactate în română, cu alfabet latin și ortografie maghiară.

4.2. Am constatat că topica nu este întotdeauna relevantă, chiar dacă se pot face observații de ordin general, în sensul că, în bună măsură, în textele românești, prenumele apare înaintea (supra)numelui, iar, în textele redactate în maghiară, topica este inversă (nume + prenume), conformă cu regulile oficiale maghiare. Această regulă nu este însă aplicată întru totul (Dragomir Isac (X, XVIII, XIX, XXI / Isac Dragomir (XXIII), Filip Gheorghe (XXIV) / Gheorghe Filip (XXVIII).

4.3. Am observat că numele unic e tot mai rar întrebuințat (*Petru* și *Dinu*, CXCIII), iar „toate mențiunile onomastice [...] sunt reprezentate de nume duble" (Tomescu 2001: 125), supranumele evidențiind caracterul ereditar și înrudirea directă[2].

[2] Privitor la originile numelui propriu la români, a se consulta și Kelemen (1980: 423–424).

BDD-V4383 © 2017 Editura Mega, Editura Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:19 UTC)

5. Prenumele masculine şi feminine între sacru şi profan

5.1. Majoritatea prenumelor masculine sau feminine fac parte din fondul tradiţional religios (*Abel, Andrei, Avram, Crăciun, Constantin, Dumitru, Gheorghe, Eva, Iacob, Ieremia, Maria, Mihai, Magdălin, Moise, Pavel, Petru, Rusalim, Toma, Zaharia*), la care se adaugă nume laice (*Atanase, Dragu, Dragoş, Drăghici, Horia, Bukur, Manole, Oprea, Răzvan, Ursu*), de proveniență diversă. În catastiful cercetat, prenumele cel mai des folosit este *Petru* (*Petruţ, Petruş*), urmat îndeaproape de *Ioan* (foarte rar *Ion*), *Nicolae* şi *Gheorghe*, situaţie ce diferă de cea constatată de către Domniţa Tomescu (2001: 113) pentru două dintre provinciile istorice româneşti, în perioada anterioară (veacurile al XVI-lea şi al XVII-lea), în care cel dintâi loc era ocupat de *Ioan* / *Ion*. Răspândirea numelui *Petru* poate fi pusă şi pe seama catolicismului mult mai prezent în această zonă decât în alte locuri (vezi şi localitatea *Sânpetru* nu departe de Haţeg).

5.2. Din păcate, numărul de nume de persoană femeieşti este destul de redus în comparaţie cu cele bărbăteşti (Reguş, Reguş 1999: 8) şi nu ne permite realizarea unei statistici relevante pentru această categorie de antroponime, aspect explicabil prin rolul secundar pe care femeile îl ocupau în societate, activitatea acestora limitându-se, în principal, la treburile care ţin de viaţa privată. Observăm totuşi că *Maria* şi derivatele sale (*Măriuţa, Măriuşca*) sunt cele mai răspândite.

Privitor la originea numelor de femei, putem observa că predomină cele religioase (*Anitza* (LXXVIII), *Cristina, Maria / Măriuţa, Eva, Saria, Ileana, Sofia, Păscuţa*), la care se adaugă cele laice: *Ancuţa* (XX), *Stana* (CXLV), *Tutka* (CXLVIII), *Safta* (CLXXXIX), *Floarea* (CCXLVIII), unele de proveniență latinească (*Iulia*), care încep să se generalizeze în întreaga Transilvanie, datorită emancipării „naţiunii române prin acţiunea şi îndemnul marilor învăţaţi ai Şcolii Ardelene" (Tomescu 2001: 131).

Ilustrăm toate aceste aspecte legate de numele de femei printr-un text (protocol de îndatorire, CLX), care vine în sprijinul nostru, constituind un argument suficient pentru cele expuse: „Grănicereasa *Arsoka* a lui Mihai Popescu, *Maria* a lui Gheorghe Sărbu, *Cristina* Pavel, soţia caporalului Petruţ Băiaşu, *Maris* Minye, soţia lui Ioja Drosdowsky, *Cristina* Boer, *Măriuţa* lui Ion Ciuciu, *Maria* lui Nicolae Lăzărescu, *Maria* lui Ioan Ardeleanu, *Măriuţa* lui Eftenie Popescu, *Mărişca* lui Ioan Pop, «*Tresia*» lui Ciuciu Petruţ: Floriile, la Inidoara, Sântă-Măria Mare".

5.3. Din exemplele excerptate reiese că, în ceea ce priveşte prenumele româneşti, acestea nu diferă prea mult de cele din perioada anterioară, majoritatea făcând parte din vechiul fond onomastic românesc, laic sau religios, cu dominanţa firească a celui religios, care rămâne, până aproape de zilele noastre, cel mai bine reprezentat.

6. Supranume şi nume de familie

6.1. În ceea ce priveşte supranumele ori numele de familie din condică, acestea sunt, în principal, de origine autohtonă (*Bucur, Mazere, Murgu*), latinească (*Lung,*

BDD-V4383 © 2017 Editura Mega, Editura Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:19 UTC)

Fântână, Găină, Mic), slavă (*Cerna, Dragomir, Drăgan, Groza, Ivan, Ivașcu, Lascu*[3], *Neagoe, Nedelcu, Novac, Opre, Sârb, Stan, Stanciu, Stoica, Vlad, Voina*) ori maghiară (*Catana, Colceriu, Nemeș, Suciu, Socaci, Tămaș, Timar*), dar nu sunt excluse și alte influențe (*Teodosie, Țeligredean, Tsioban, Basaraba*).

6.2. Multe nume de botez devin, în timp, supranume patronimice, după cum lasă să se înțeleagă anumite nume proprii: *Petruț* Văsiiu (LX) / Gheorghe *Petruț* (XCIV), *Bukur* Blos (LXXIII) / Mihai *Bucur* (XXVIII). Supranumele care privesc defecte fizice sunt rare: Dragu *Urekiatu*[4] (LXVII), Janos *Urekiatu*[5] (LXVII), Ioan *Mic* (LXIII), ca, de altfel, și prenumele animaliere: *Ursu*[6] Duma (CLIX).

6.3. Un impediment în analiza unor supranume l-a constituit faptul că Nicolae Iorga n-a glosat întotdeauna întocmai numele de persoană, așa cum se găsesc în documente, ca de pildă: Rusalim *Sălășanu* (LXXVII) pe care savantul îl transcrie *Sălăgeanu*, reținând totuși și grafia textului («Szelesan»). Acest supranume trimite mai degrabă la una dintre localitățile din Țara Hațegului, respectiv Sălaș (astăzi Sălașu de Sus și Sălașu de Jos), atestată în 1360 (Zallas) (cf. Suciu II 1968: 103).

Situația este asemănătoare și în cazul antroponimului Toma «*Nedestian*» (XC) explicat de Iorga ca *Nădejdean*, dar, de fapt, lectura ar trebui să fi fost Nădăștean (Nădăștie, localitate lângă Hunedoara). Întocmai se petrec lucrurile și cu glosarea supranumelui «Koltseriu», echivalat prin *Cluceru* (CLXVI) de către editor, care ar fi trebuit să-l redea însă prin *Colceriu* (magh. Kulcsar). O glosare greșită întâlnim și în cazul altor nume proprii de familie: Achim «*Turesk*» (CLXI) trebuie citit, mai degrabă *Tăuresc*; Ianăș «*Beben*» (CLXI), trebuie citit *Băban*; Petru «*Foatse*» (CLXI), *Foarce*, toate comune în Țara Hațegului.

7. Elemente afixale în structura numelor de persoană

7.1. În exemplele inventariate, se poate observa că sufixul patronimic *-escu*[7] în structura numelor de persoană ca supranume nu era foarte răspândit în Țara Hațegului în comparație cu alte zone, în special din sud (Țara Românească, Oltenia[8] etc.): *Atanase Popescu* (XLV), *Eva lui Ioan Ciulpescu* (LIII), *Măriuța Dumitrescu* (LXXXII), Ignat *Niculescu* (CXXXIX), Zaharia *Lăzărescu* (CXLIX), Mihai *Păulescu* (CLXV), Zaharia *Căzănescu* (CCLXXXVIII), Ștefan *Stoienescu* (CXCIII), Ianăș *Bolescu* (CCXLIV),

[3] Pentru acest antroponim, Iorgu Iordan (1983: 273) propune o origine dublă, bulgară și maghiară, la cea din urmă aderând și Goicu (1998: 111).

[4] Pentru mai multe detalii privitoare la acest microsistem onomastic, a se consulta Oancă (2016: 102–107).

[5] Ștefan Pașca (1936: 45) consideră că „spiritul caustic și răutăcios al omului e vecinic în căutarea defectelor celor mai caracteristice ale semenului său, pe care ține apoi să le stigmatizeze într-o formă cât mai expresivă și cât mai usturătoare."

[6] Privitor la acest (pre)nume, a se vedea Goicu (2001: 79–149).

[7] Ample discuții referitoare la originea și valorile acestui sufix se găsesc în Ionescu (1980: 417–421).

[8] Ne-am raportat la statistica oferită de Oancă (2011: 183–195).

BDD-V4383 © 2017 Editura Mega, Editura Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:19 UTC)

Petru *Struțulescu* (CXCIII), în schimb este întâlnită o variantă a acestuia, și anume *-esc*, care, în timp, își va lărgi întrebuințarea[9], caracterizând și în zilele noastre sistemul antroponimic hațegan: Ianás *Dumitresk* (XXXVI), Ionn *Popesc* (XLIX), Abel *Saoulesc* (LXVIII), Stephan *Mănesc* (LXVIII), Petru *Deniesk* (XCVI), Jannos *Robeszk* (CL), Achim «*Turesk*» (CLXI), Petruț «*Dumitresc*» (CLXXI), Mittu *Pauleszk* (CXCVII), Miclăuș «*Oleresk*» (CCXXIII)[10]. Analizând ortografierea textelor din registru, putem avansa ideea unei difuzări a acestuia pe cale administrativă (posibil maghiară) și, ulterior, o generalizare.

7.2. Din păcate, în afara datării (23 aprilie 1794), nu putem urmări cu exactitate răspândirea sufixului patronimic *-oni*[11] (< lat. *-oneus*) în perioada cercetată, în ciuda faptului că astăzi[12] este generalizat în Țara Hațegului, înlocuind (Petrovici 1970: 136) și depășind funcțional sufixul *-escu* (Goicu, Suflețel 1980: 53). Cele câteva ocurențe din texte, una din Banat (loc. Ciuta, Caraș): *Mihai Mihuț* «Mihuzon»[13] (LIX), iar alta din Hațeg: Ioja «*Gyorgyon*» (CLXXII) nu sunt suficiente și, implicit, nici lămuritoare, în vederea formulării unor ipoteze.

Absența sufixului se poate totuși explica și prin faptul că persoanele în al căror nume era prezent acest sufix nu au fost implicate în relație directă cu autoritățile locale, care au completat condica și, prin urmare, nu aveau cum să figureze în aceasta.

Sufixul *-oni* cunoaște, în Țara Hațegului, și variante *-oiu* sau *-oi* (Petrovici 1970: 136), însă Goicu (1998: 109), citându-l pe Al. Graur (1965: 132–134) consideră și ea că, de fapt, avem de-a face cu un sufix refăcut de la *-oaie* și că majoritatea antroponimelor în *-oi(u)* ar fi augmentative sau de origine slavă: Petru *Miclăușoiu* (CXCVI), Cozma *Stoicoiu* (CCLX), Zaharie *Doboiu* (CCLXXIV), Mikleuš *Dregoy* 'Drăgoi' (CCCLXXI), Antonie *Nyicoy*[14] 'Negoi' (CCCLXXI).

7.3. Privitor la numele de persoană feminine derivate (supranume andronime), acestea se obțin prin atașarea la numele masculine a sufixului *-oane*, specific, de asemenea, Țării Hațegului, Banatului, Văii Jiului[15] și Olteniei de nord-vest (Bâldea 1982: 26, Goicu 1998: 112)[16], semnificația sa fiind 'nevasta lui X'[17]: Mărișca «*Andeloane*» (CXCIII), Mărișca *Rupturoane* (CXCIII), Ilona «*Szutsone*» (Ciucioanea) (CXCIII),

[9] A se vedea și Pătruț (2005: 139).

[10] Perenitatea și vitalitatea acestui sufix poate fi constată și în Densusianu (1915: 75–80).

[11] Acest sufix este întâlnit și în structura unor nume de familie din Corsica: *Guidoni*, *Liccioni*, *Mondoloni*, *Orsoni*, *Tramoni*.

[12] Pentru un inventar de la începutul veacului al XX-lea, a se vedea și Densusianu (1915: 75–80).

[13] Supranumele glosat între ghilimele trimite mai degrabă la un antroponim *Mihuțoni* decât la *Mihuț*.

[14] A se citi *Drăgoi*, respectiv *Negoi*.

[15] Informații legate de sufixele numelor de familie din Valea Jiului se găsesc în Cristureanu (1961: 171–181).

[16] Aspazia Reguș și Corneliu Reguș (1999: 114) susțin că avem de-a face cu cel mai productiv sufix antroponimic feminin, în documentele din secolele XIV-XVI.

[17] Mai rar sens augmentativ (cf. Cristureanu 1961: 171–181).

BDD-V4383 © 2017 Editura Mega, Editura Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:19 UTC)

«Dregits *Georgyone*[18]» (CCI), Petru al *Todoroanei* (CCXXIII), atașându-se sufixul chiar și la numele de persoană ale altor etnii: «Lizi *Mischoltzone*» (CXCIII). În zilele noastre, afixul este întrebuințat în special în onomastica locală (Goicu 1985: 185, Bâldea 1982: 26).[19] Cu aceeași accepțiune ('nevasta lui X'), se folosește sufixul *-iță*: Maria *Timarița* (CCXXV).

7.4. Diminutivarea este și ea prezentă atât în ceea ce privește prenumele (masculine și feminine), cât și în ceea ce privește supranumele ereditar sau numele de familie: *Ancuța* (XX), *Mihuț* Văsiiu (LX), *Măriuța* Dumitrescu (LXXXII), *Anitza* (LXXVIII), Gheorghe *Petruț* (XCIV), *Anișca* Cazan (CVIII), *Mărișca* Nedelcu (CXCIII), *Dumitrachi* Apostol (CXLI), *Petruș* Filip (CXLIV), *Georgitze* Leketos (CLVII), Ioan *Dumitraș* (I), *Lescuț* Bay (CLXX), Opre *Stănișor* (CCIV), *Evuța* Timar (CCXXX), *Ilinca* Muraru (CCXV), *Păscuța* (CCXXXIV), *Iluța* (CCXXXIV), *Anușcă* (CCXLVIII). Putem menționa și unele hipocoristice care sunt prezente în microtextele condicii: *Mitru lui Stan* (LXIII), *Ioja* Ivașcu (XXXIV), *Dinu* Apostol (XLVII), *Szimu* Tsoban (LXX), *Dinu* (CXCIII), Buda *Luța* (CCCI), *Susa* (CCXXXIII).

7.5. De asemenea, ne putem da seama de locul de proveniență al anumitor persoane din structura numelor de familie cu sufix al apartenenței *-ean* / *-an*[20]: *Bartolomei Rogovan* (LX) (< *Rogova* (Mehedinți), *Toma Băieștean* (LXXV) (< Băiești, lângă Hațeg), Drăghici *Munteanu* (XXVIII), *Miclăuș Huniedorean* «Henjedoran» (LXIII), *Anghel Vălceleanu* (XC) (Vâlcele, lângă Hațeg), *Ianăș «Matsian»* (XCIII) (Măceu, nu departe de Hațeg), *Rusan* Nicolae (XVIII) (Ruși, lângă Hațeg), Avram *Grigyan* (CL) (Grid, lângă Călan), Mihail «*Bregyan*» (CLI) (Bretea, lângă Hațeg), Nicolae *Hoban* (CLIX) (Hobița, lângă Sarmizegetusa sau Hobița, lângă Pui), Petruț «*Thelukan*» (CLXXX) (Teliuc, lângă Hunedoara), Dan *Balomirean* (CCXXIII) (Balomir, lângă Subcetate), *Liweszan* (Livezanu) (CCXXXVI) (Livadia/Livezeni), Ianăș «*Hesdetzan*» (CXCIII) (Hășdat, lângă Hunedoara), Ioan «*Betyaen*» (CCXXIII) (Băcia, lângă Simeria), Gheorghe și Rusalim «*Sliveșan*» (CXCIII) (probabil din Silvaș, lângă Hațeg, nu departe de Pădurea Slivuț), Pavel «*Tsintsisan*» (CXCIII) (Cinciș, lângă Hunedoara).

7.6. Vecinătatea cu Banatul explică prezența în Țara Hațegului a unor persoane ale căror nume de familie au în structura lor sufixul patronimic sârbesc *-ici*: Costa *Petrovici* (CLXXXII), Costa și Alexandru *Pernici* (CXCIII).

7.7. Numele proprii de persoană sunt rareori articulate în documentele investigate, însă cele câteva forme reperate dovedesc o încadrare perfectă în sistemul

---

[18] Probabil soția lui Ioja «Gyorgyon» (CLXXII).

[19] N. Bâldea (1982: 25) constată că „în nord-vestul Olteniei, spre deosebire de cea mai mare parte a Banatului și de Țara Hațegului, *-oni* (*-onea*) nu derivă și supranume individuale masculine, ci numai feminine. În ceea ce privește valoarea acestui sufix în derivarea supranumelor colective, aceasta este identică cu cea din Banat: cei care aparțin familiilor cu numele Mihăilă au supranumele Mihăiloni…".

[20] Informații în legătură cu rolul și valoarea acestui sufix se găsesc în Pașca (1931–1933: 156–159).

BDD-V4383 © 2017 Editura Mega, Editura Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:19 UTC)

antroponimic românesc: *Iossie Sztánchul* (XXXVI), *Mihai Szokul* (L). Aceeași determinare poate fi observată și la cele care evocă ocupația persoanei[21] sau a unui membru al familiei[22]: *Iacob Mițarul* (LXXXII), *Nicolae Timarul* (LXXXII), *Ioja Murarul* (CVI), *Zaharia Diacul* (CXXVI), Andriș *Cizmașul* (CXXXIII), Mihuț *Cismașul* (CXLIX), însă sunt cazuri în care rolul articolului este preluat de vocala de legătură *-u*: Mihuț *Moraru* (CX), Isac *Păcuraru* (CXIV), Nicola *Timariu* (CLXXIII), Ioan *Morariu* (CLXXX).

8. Din morfosintaxa numelor de persoană

În perspectivă sintactică, în majoritatea textelor investigate, se observă că supranumele cu rol de nume de familie ocupă poziția obiectivă, formele onomastice fiind la cazul nominativ, dar sunt și cazuri, mai rare, în care prenumele se află în poziție secundară.

Privitor la sistemul popular de denominație, se poate vedea că genitivul descendenței apare sporadic în texte și este redat fie prin antepunerea morfemului de genitiv: *Mitru lui Stan* (LXIII), *Anișca lui Nicolae Cazan* (CX), fie prin pronume semiindependent (articol posesiv-genitival): *Iosim al Zamfirei* (LXIII), *Zaharia (al) Popii* (XXVIII), Petru *al Todoroanei* (CCXXIII), câteodată ezitându-se în notarea sa: *Zaharia Popi* (XIX). Alteori, genitivul apare dublu marcat: *Marișca a lui Mihuț Moraru* (CX) *Arsoka a lui Mihai Popescu* (CLX), *Maria a lui Gheorghe Sărbu* (CLX).

9. Ocurențe

În ceea ce privește repetarea unor nume de persoană în înscrisuri, aceasta se explică prin implicarea socială, prin rolul jucat în cadrul diferitelor servicii publice și prin tipicul înscrisurilor, mai ales că este vorba deseori despre documente apropiate ca dată și aprobate și înregistrate de aceeași administrație: de exemplu, Andrei Dévai (IX) sau Dévai Andrei (XVIII, XIX, XXI, XXIV), Todosie Ianoș / Ioan (X, XIX, XXIV) etc.

10. Proveniența

O seamă de nume românești sunt evidente (v. *supra* § 7.5.), însă, în anumite cazuri, autoritățile țin să menționeze și localitatea de origine: Gregorio Toader *Muntyan* ex Haczeg (LXXV), Anghel *Vălceleanu* (Weltselian) din Hațeg (XC), Gheorghe *Petruț* din Hațeg (XCIV), *Petruț «Soymus»* din Hațeg (CLXXI), Nicolae *Pista* din Hațeg (CCXCVIII). Aceeași constatare este valabilă și pentru numele ce provin din localitățile ori regiunile învecinate zonei Hațegului: „Pentru grănicerii *Mihai Mihuț* («Mihuzon») și *Avram Gruia*, din Ciuta [s.n. Caraș], cari vin în «Ardeal" șă-și caute doi cai furați… (LIX), *Szimu Tsoban*, din Grid lekuitor (LXX), *Ianos Basaraba* aus Mehadica (LXVI), „…tâmplarul Adam, cu fiul Dănilă și cu Iosum «Leskoy», din Ocolișul Mic, în părțile Orăștiei, au lucrat în Hațeg…", „ der Bauer *Avram Kontz* aus Gura Reuluy…" (CXXVI), Ștefan «Sebonye aus Nuksora» (CXLII), *Ignat Niculescu* din « Totiest» (CXXXIX),

[21] La origine, acestea au un nume de agent.

[22] Pentru o discuție detaliată asupra acestui aspect, a se consulta Oancă (2016: 50–101).

BDD-V4383 © 2017 Editura Mega, Editura Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:19 UTC)

Savu Murszu aus Szent Marie (CXLIII), „… *Zaharia Diacul* din Ciuta, în Banat, venit la târg în Haţeg" (CXXVI), *Szion Pert* aus Osztrov (CLIII), *Rusalim Del* [şi] *Dumitru Ivan* din Clopotiva (CLXI), *Mihai Păulescu* din Ostrov (CLXV), *Janos Hobian* und *Mittu Pauleszk* aus Borest (CXCVII), *Nicola Opris* von Gross Osztrov (CCXVI), *Poppa Georg* aus Klopotiva (CCCXVIII).

11. Concluzii

11.1. Probabil că numele româneşti de persoană identificate nu caracterizează dintotdeauna antroponimia Ţării Haţegului, dar, în timp, s-au răspândit şi au ajuns până în zilele noastre, atestând continuitatea unor vechi familii româneşti în această zonă. Unele persoane înregistrate trebuie să fi venit din zone învecinate (Banat, Hunedoara, Deva), iar altele trebuie să fi ajuns din zone mai depărtate (Ţara Oltului, Ţara Făgăraşului, Ţara Bârsei), chiar şi de dincolo de munţi (Oltenia) şi să se fi stabilit în aceste locuri prielnice.

11.2. Prin acest demers analitic, am putut observa, pe de o parte, care erau unele dintre caracteristicile sistemului antroponimic din Ţara Haţegului, de la sfârşitul medievalităţii şi până la începutul modernităţii, iar, pe de altă parte, care sunt constantele care îl caracterizează. La o distanţă de mai bine de două sute de ani, putem discuta de o anumită stabilitate, în ciuda unor variaţii antroponimice firești. De asemenea, am constatat că, în ceea ce priveşte prenumele, acestea sunt strâns legate de religie şi relativ reduse ca număr, spre deosebire de numele de familie care sunt diversificate, trădând origini diverse, dar deseori particularizate în ţinutul Haţegului.

Bibliografie

Bâldea, N. 1982. Sufixul *-oni* în toponimia şi antroponimia unor sate din nord-vestul Olteniei. *Cercetări de lingvistică* 27 (1): 25–27.

Cristureanu, Al. 1961. Derivarea cu sufixe a numelor de familie din Valea Jiului. *Cercetări de lingvistică* 6 (1): 172–181.

Densusianu, O. 1915. *Graiul din Ţara Haţegului*. Bucureşti: Atelierele Grafice Socec & Co.

Goicu, V. 1985. Sufixul *-oń*. *Anuar de lingvistică şi istorie literară* 30 (A): 179–185.

Goicu, V. 1998. Nume de persoane din Banat formate cu sufixul *-oni* (*oń*). *Analele Universităţii „Tibiscus" din Timişoara*, seria *Filologie şi relaţii publice* 7: 107–115.

Goicu, V. 2001. *Contribuţii la onomastica istorică*. Timişoara: Editura Augusta.

Goicu, V., R. Sufleţel. 1980. Toponime în *-eşti* şi *-oń* în Banat. *Limba română* 29 (1): 53–59.

Graur, Al. 1965. *Nume de persoane*. Bucureşti: Editura Ştiinţifică.

Ionescu, C. 1980. *-Escu* în antroponimia românească. *Studii şi cercetări lingvistice* 31 (4): 417–421.

Iordan, I. 1983. *Dicţionar al numelor de familie româneşti*. Bucureşti: Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică.

Iorga, N. 1941. *Un oraş românesc în Ardeal. Condica Haţegului* (1725–1847). Bucureşti: Monitorul Oficial şi Imprimeria Naţională.

Kelemen, B. 1980. Cu privire la vechimea numelui dublu. *Studii şi cercetări lingvistice* 31 (4): 423–424.

BDD-V4383 © 2017 Editura Mega, Editura Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:19 UTC)

Oancă, T. 2011. Numele de familie derivate cu sufixul *-escu*. Consideraţii statistice. În *Numele şi numirea. Actele Conferinţei Internaţionale de Onomastică, ediţia I. Interferenţe multietnice în antroponimie, Baia-Mare, 19–21 septembrie 2011*, O. Felecan (ed), 183–195. Cluj-Napoca: Editura Mega.

Oancă, T. 2016. *Microsisteme antroponimice româneşti*. Craiova: Editura Grafix.

Paşca, Şt. 1931–1933. Sufixe care indică apartenenţa locală. *Dacoromania* 7: 154–163.

Paşca, Şt. 1936. *Nume de persoane şi nume de animale în Ţara Oltului*. Bucureşti: Monitorul Oficial şi Imprimeria Naţională.

Pătruţ, I. 2005. *Studii de onomastică românească*. Cluj-Napoca. Editura Clusium.

Petrovici, E. 1970. Sufixul *-oiu* (*-ońu*). În *Studii de dialectologie şi toponimie*, I. Pătruţ, B. Kelemen, I. Mării (eds.), 135–137. Bucureşti: Editura Academiei Române.

Popa, R. 1988. *La începutul Evului Mediu românesc. Ţara Haţegului*. Bucureşti: Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică.

Reguş, A., C. Reguş. 1999. *Nume de femei în vechi acte istorice* (*sec. XIV-XVI*). Bucureşti: Editura Mustang.

Rusu, A. A., I. A. Pop, I. Drăgan. 1989. *Izvoare privind Evul Mediu românesc. Ţara Haţegului în secolul al XVI-lea* (1402–1473), introducere, ediţie îngrijită, note şi traduceri. Cluj-Napoca: Editura Dacia.

Suciu, E. 1967–1968. *Dicţionar istoric al localităţilor din Transilvania*, I-II. Bucureşti: Editura Academiei Române.

Tomescu, D. 2001. *Numele de persoană la români. Perspectivă istorică*. Bucureşti: Editura Univers Enciclopedic.

BDD-V4383 © 2017 Editura Mega, Editura Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:19 UTC)

Anexă

Ioan Dumitraș (I), Dumitru Bajas (I), Groza Martin (IV), Misa Ioan (IV), Cizmadia Lazăr (IV), Munteanu Marian (IV), Andrei Dévai (IX), Tămaș Petru (X), Mățian Mihail (X), Ciuciu Petru (X), Ciuciu Ioan (X, XXXIV), Mățian Ioan (X), Popescu Gheorghe[23] (X, XXIII), Dragomir Isac (X), Cristea Gheorghe (X, XVII, XXIV), Macsa Mihail (X), Străin Danciu (X), Todosie Ianoș (X), Kornis Anton (XI), Popa Gheorghe (XVI), Popa Ioan (XVI), Moise Roman (XVII, XXXVI), Nicolae Duca (XVII), Iorga Ieremia (XVII), Rusan Nicolae (XVIII), Berlova Gheorghe (XIX), Roman Petru (XIX), Zaharia Popi (XIX), Cocioba Ancuța (XX), Cizmadia Simion (XX), Stanciu Suciu (XXI), Ioan Marian (XXIV), Filip Gheorghe (XXIV, XXXVI), Stoica Diniș (XXVIII), Zaharia (al) Popii (XXVIII), Dumitru Neagoe (XXVIII), Oprea Apostol (XXVIII), Drăghici Munteanu (XXVIII), Mihai Bucur (XXVIII), Ioan Martin (XXX), Stan Diniș (XXXI), Tămaș Magdalin (XXXIII), Ioja Ivașcu (XXXIV), Ioan Cizmaș (XXXIV), Ioan Zaharia (XXXIV), Iosif Roman (XXXIV, XXXVI), Ianás Dumitresk (XXXVI), Iossie Sztánchul (XXXVI), Iuon Poppesssk (XLIII) / Ionn Popesc (XLIX), Nicolae Cristea (XLIV), Mihail Cristea (XLIV), Atanase Popescu (XLV), Iulia (s. n. soția acestuia) (XLV), Ion Kózan (XLV), Maria Muntyán (XLV), Petru Botya (XLVI), Petrutz Szírb (XLVI), Moise Sebastian (XLVII), Dinu Apostol (XLVII), Mihai Cornișan (XLVIII), Crișca (jupâneasa) (XLVIII), Pătruț Timar (L), Petruț Szeikenar (L), Mihai Szokul (L), Nikolaje Timar (L), Gheorghe Ciula (LI), Petru Nemeș (L), Gheorghe Ciula (LI), Petru Nemeș (LI), Gyorgye Muntyan (LII), Ilie Todossie (LII), Nicolae «Popp mik» (LIII), Eva lui Ioan Ciulpescu / Tsulpesku (LIII), Constantin Nedelcu (LIV), Nicolae Munteanu (LVII), Mihai Mihuț «Mihuzon» (LIX), Avram Gruia (LIX), Zaharia Murgu (LX), Nicolae Murgu (LX), Toma «Boldus» (LX), Bartolomei Rogovan (LX), Pavel Gherghina (LX), Mihuț Văsiiu (LX), Popa Mihai (LX), Gheorghe «Szellej» (LX), Petruț «Boldus» (LX), Mihai «Hurdube» (LX), Petru «Dja» (LX), Ion «Dja» (LX), Petru «Rudjan» (LX), Atanase Birtea (LX), Mihai Rogovan (LX), Gheorghe Crișan (LX), Petru «Soffia», Ianoș «Soffia» (LX), Mihai Para (LX), «Szenira Dja» (LX), Petruț Văsiiu (LX), Prip Moise (LX), Zaharia «Boldus» (LX), Ianoș Munteanu (LXI), Ileana Manole (LXI), Iosim al Zamfirei (LXIII), Ioan Mic (LXIII), Mitru lui Stan (LXIII), Savu Bona (LXIII), Iosim «Argotija» (XLIII), Miclăuș Huniedorean «Henjedoran» (LXIII), Nikolaja Szuts (LXIV), Nikulaj Pop (LXIV), Tiron Tragos (LXVI), Ianos Basaraba aus Mehadica (LXVI), Kratsun Bashinaszko (LXVII), Janku Gimbossa (LXVII), Dragu Urekiatu (LXVII), Janos Urekiatu (LXVII), Abel Saoulesc (LXVIII), Stephan Lung (LXVIII), Manie Andrei (LXVIII), Stephan Mănesc (LXVIII), Avram Dregan (LXX), Stephan Dregan (LXX), Szimu Tsoban (LXX), Dan Blos (LXXIII), Bukur Blos (LXXIII), Petru Blos (LXXIII), Avram Vojna (LXXIII), Dan Girga (LXXIII), Juon Blos (LXXIII), Thomae Byestyan (Toma Băieștean) (LXXV), Gregorio Toader Muntyan (LXXV), Eva

[23] În textul XXIII (tradus din maghiară), este precizat: „… declarând că locuitorii din Hațeg, bătrânul și tânărul Gheorghe Popescu, au împrumutat de la Mihai Sigismund 100 de florini …”

BDD-V4383 © 2017 Editura Mega, Editura Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:19 UTC)

Bajos (LXXVII), Rusalim Sălășanu (LXXVII), Bogdan Czeligred. (LXXVII), Apostol Muntyan (LXXVII), Iosum Ivask (LXXVII), Nicolae Apostol (LXXVII), Atenassie Thodose (LXXVII), Manole Kornisan (LXXVIII), Juon Muntyan (XLVIII), Pavel Brănduș «Prindusi» (LXXIX), Pop Filip (LXXIX, XCIII), Petruț Bajos (LXXIX), Gheorghe Catana (LXXXI), «Petruț Timar» (LXXXII), Mihai Băiașu (LXXXII), Dumitru Muraru (LXXXII), Iacob Mițarul (LXXXII), Gheorghe Popescu (LXXXII), Nicolae Timarul (LXXXII), Măriuța Dumitrescu (LXXXII), Manole «Matsian» (LXXXII), Ioan Suciu (LXXXII), Petruț Doboi (LXXXII), Ioan Ghioca (LXXXIV), Anghel Vălceleanu (Weltselian) din Hațeg (XC), Toma «Nedestian» (XC), Ianăș «Matsian» (XCIII), Gheorghe Petruț (XCIV), Manole Matsian (XCVI), Koszta Petruts (XCVI), Iosum Ivask (XCVI), Petru Deniesk (XCVI), Mihu Șerban (CV), Dumitru Șerban (CV), Ioja Murarul (CVI) Nicolae și Anișca Cazan (CVIII) / Anișca lui Nicolae Cazan (CX), Marișca a lui Mihuț Moraru (CX), Mihai Popescu (CX), Ciuciu Ștefan (CXIII), Isac Păcuraru (CXIV), Philip Avram (CXVIII), Jacob Angyel (CXVIII), Ioja Pop (CXIX), Ion Marin (CXIX), Zaharia Diacul (CXXVI), Avram Kontz (CXXVI), Ion Mazere (CXXVII), Horia Csirap (CXXV), Petru Hanțu (CXXX), Zaharia Belu (CXXX), Petru Demian (CXL), Coman Rebega (CXXX), Andriș Cizmașul (CXXXIII), Gheorghe «Kontz» (CXXXIX), Ignat Niculescu (CXXXIX), Gheorghe Duma (CXLI), Dumitrachi Apostol (CXLI), Toma Mihai (CXLII), Ștefan «Sebonye aus Nuksora» (CXLII), Aron «Szebore» (CXLII), Savu Murszu (CXLIII), Toma Metsian (CXLIII), Petrutz Szuts (CXLIII), Petruș Filip (CXLIV), Simion Munteanu (CXLV), Ianoș Cornea (CXLV), Stana (CXLV), Ion Cluceru («Koltseriu» (CLXVI), Lascu (CXLVI), Tutka Blaga (CXLVIII), Saria Merian (CXLVIII), Gheorghe Dima (CXLIX), Atanase Roman (CXLIX), Gheorghe Băiașu (CXLIX), Atanase Ciuciu (CXLIX), Nicolae Vlad (CXLIX), Lazăr Lascu (CXLIX), Atanase Pop (CXLIX), Zaharia Lăzărescu (CXLIX), Petruț Pop (CXLIX), Mihuț Cismașul (CXLIX), Avram Grigyan (CL), Manolia Szuts (CL), Jannos Robeszk (CL), Mihail «Bregyan» (CLI), Anisk Cozan (CLII), Gheorghe Opric (CLIII), Mihăilă Găină (CLIII), Szion Pert (CLIII), Moldovan Pop (CLIV), Munteanu Isac «Fogaras» (CLIV), Nicolae Munteanu (CLIV), Tod. Dumitrescu (CLIV), Ioan Ciuciu (CLIV), Ileana Manole (CLIV), Nicolae Alexe (CLIV), Petruț Anghel (CLIV), Manole Mețianu (CLIV), Răducan Boer (CLIV), Dămian Rațț (CLIV), Mihuț Cerna (CLV), Gheorghe « Koszta» (CLVI), Ianoș Costa (CLVI), Georgitze Leketos (CLVII), Bolboca Ioan (CLIX), Ursu Duma (CLIX), Ianăș și Nicolae Hoban (CLIX), Dumitru «Szokats» (CLIX), Juon Fintine (CLIX), Petru Munteanu (CLIX), Rusalim Del (CLXI), «Mithay» Socaciu (CLXI), Dumitru Ivan (CLXI), Achim «Turesk» (CLXI), Ianăș Ciorogaru (CLXI), Crăciun Ciorogaru (CLXI), Moise Ivan (CLXI), Lascu Sârbu (CLXI), Ianăș «Beben» (CLXI), Ioan «Derr» (CLXI), Petruț «Lihony» (CLXI), Petru «Foatse» (CLXI), Mihai Păulescu (CLXV), Leontie Opric (CLXV), Filip Petru (CLXIII), Ioan și Gheorghe Munteanu (CLXIV), Adam Novak (CLXVI), Ion Găină (CLXVIII), Ioan Bologa (CLXVIII), Gheorghe Voescu (CLXVIII), Lescuț Bay (CLXX), Petruț «Soymus» (CLXX), Petruț Iorga (CLXXI), Petruț «Dumitresc» (CLXXI), Nicola Timariu

BDD-V4383 © 2017 Editura Mega, Editura Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:19 UTC)

(CLXXIII), Para Sigmond (CLXXV), Nopcsa Isak (CLXXV), Dragota Janos (CLXXV), Petru Kutsakariu (CLXXV), Mithay Szokats (CLXXVII), Illisie Szokats (CLXXVII), Mihali Iosif (CLXXVIII), Vichente Popescu (CLXXVIII), Nicolae Alexe (CLXXX), Iosum Munteanu (CLXXX), Filip Pop (CLXXX), Ianăș «Cossan» (CLXXX), Gheorghe Sârbu (CLXXX), Frenț Nemeș (CLXXX), Eftimie Popescu (CLXXX), Nicolae Arsente (CLXXX), Nicolae Iorga (CLXXX), Atanasie Dragomir (CLXXX), Manole Suciu (CLXXX), Petruț «Thelukan» (CLXXX), Ioan Morariu (CLXXX), Simion Rațˇ (CLXXX), Gheorghe Catana (CLXXX), Manole Lăzărescu (CLXXX), Atanasie Roman (CLXXX), Petruț Copilul (CLXXX), Mitrutz Murar (CLXXXII), Costa Petrovici (CLXXXII), Nicolae Balas (CLXXXVI), Ioan Popa (CLXXXIX), Mihai «Boksor» (CLXXXIX), Mihuț «Csaku» (CLXXXIX), Ianăs Cornea (CLXXXIX), Mihai «Militon» (CLXXXIX), «Wid» Socaciu (CLXXXIX), Ianăș «Wild» (CLXXXIX), Petruț Chiriac (CLXXXIX), Isăilă Milotin (CLXXXIX), Lăpăduș «Ohlar» (CLXXXIX), Stanislav (CLXXXIX), Măriuța Borhan (CLXXXIX), Safta Cizmaru (CLXXXIX), Costa și Alexandru Pernici (CXCIII), Mihai și Ion «Kelement» (CXCIII), Petruț Ardeleanu (CXCIII), Petru și Dinu (CXCIII), Ștefan «Fugats» (CXCIII), Ilisie Socaciu (CXCIII), Simion Văsiiu (CXCIII), Iorga și Maria (CXCIII), «Kristina» (CXCIII), Maria «Kelement» (CXCIII), Zaharia Păcuraru (CXCIII), Ilona «Szutsone» (CXCIII), Ioan Vințanu (CXCIII), «Nico Rustii» (CXCIII), Gheorghe Perpelya (CXCIII), Ieștvan «Tepeloaga» (CXCIII), Toader Bona (CXCIII), Mărișca «Andeloane» (CXCIII), Toma și Iosif Crișan (CXCIII), Serafin Toma (CXCIII), Grozav Munteanu (CXCIII), Gheorghe și Rusalim «Sliveșan» (CXCIII), Ignat Mohor (CXCIII), Ioan Vălceleanu (CXCIII), Stanciu Novac (CXCIII), «Thonya» (Anton) Grama (CXCIII), Todor Cristoph (CXCIII), Opre Moldovan (CXCIII), Gheorghe Țeț (CXCIII), Petru Mohor (CXCIII), Petru Murășan (CXCIII), Gruia Sora (CXCIII), Isac Păcuraru (CXCIII), Ștefan Stoienescu (CXCIII), Ilie Ianăș (CXCIII), «Gruia Juon» (CXCIII), «Lepedutzu Winkana» (CXCIII), Mărișca Nedelcu (CXCIII), Mărișca Rupturoane (CXCIII), «Lizi Mischoltzoane» (CXCIII), Rusalim Meția n (CXCIII), Ionașcu Vălceleanu (CXCIII), Ion Ardelianu (CXCIII), Lațcu Josanu (CXCIII), Ioan «Betsian» (CXCIII), G. «Thudesk» (CXCIII), Florea Nicolae (CXCIII), Mocnei «Hesdetzan» (CXCIII), Pavel «Tsintsisan» (CXCIII), Avram și Iacob «Grigyan» (CXCIII), Ioan «Brosa» (CXCIII), «Henie Szelesan» (CXCIII), Nicolae «Bretyan» (CXCIII), Ianăș «Hesdetzan» (CXCIII), Mihai Goga (CXCIII), Petruț Zamfir (CXCIII), Constantin Haiduc (CXCIII), Ioan «Mika» (CXCIII), Nicolae și Mitru Kovats (CXCIII), Ianăș și Iosif «Klonke» (CXCIII), Nicolae și Ioan Muntean (CXCIII), Petru Struțulescu (CXCIII), Iosif Iancu (CXCIII), Nicolae «Pompe» (CXCIII), Mihai Vințanu (CXCVI), Petru Miclăușoiu (CXCVI), Gheorghe «Wassy» (CXCVI), Iacob Pârău (CXCVI), Janos Hobian (CXCVII), Mittu Pauleszk (CXCVII), «Dregits Georgyone» (CCI), Gheorghe Munteanu (CCI), Duma Frenț (CCI), Ciura «Letzi» (CCI), Crăciun Albu (CCIV), Opre Stănișor (CCIV), Ion Muraru (CCXI), Răzvan Răzvan (CCXV), Ilinca Muraru (CCXV), Nicola Opris (CCXVI), Barbu Popp (CCXVIII), Nicolae Brașoveanu (CCXIX), Nicolae Cristof

BDD-V4383 © 2017 Editura Mega, Editura Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:19 UTC)

(CCXIX), «Anton Doboll» (CCXX), Gyorg Oragyan (CCXXI), Toma Danciu (CCXXIII), Nicolae Stanciu (CCXXIII), Adam Păcuraru (CCXXIII), Petru «Purkerits» (CCXXIII), Petru al Todoroanei (CCXXIII), Ioan «Betyaen» (CCXXIII), Mihăilă Bera (CCXXIII), Dan Balomirean (CCXXIII), Simion și Adam Blaș (CCXXIII), Ioan Berescu (CCXXIII), Simion Molodeț (CCXXIII), Gheorghe Neagu (CCXXIII), Miclăuș «Tetule» (CCXXIII), Ioan «Reyka» (CCXXIII), Simion «Armie» (CCXXIII), Atanase «Oleresk» (CCXXIII), Miclăuș «Oleresk» (CCXXIII), Ioan «Korobia» (CCXXIII), Bubic Sava (CCXXIII), Drăghici Ițtvan (CCXXIV), Arsoka Josan (CCXXIV), Maria Timarița (CCXXV), Nicolae Timaru (CCXXV), Toma «Gyeregetor» (Dregător) (CCXXVII), Todor Dumitrescu (CCXXVII), Pop Ianoș (CCXXX), Gheorge Fugats (CCXXX), Pătruț Todosie (CCXXX), Evuța Timar (CCXXX), Dumitrașcu Muntean (CCXXX), Ionca (CCXXX), Marcu Kellenetz (CCXXX), Atanasie Roman (CCXXX), Zaharia Lăzărescu (CCXXX), Petru Dănescu (CCXXX), Stantzulesku (CCXXXII), Pantilie Muntyan și cumnata, Susa (CCXXXIII), Opriș (CCXXXIV), Crestina (CCXXXIV), Sofia (CCXXXIV), Păscuța (CCXXXIV), Iluța (CCXXXIV), Iulia (CCXXXIV), Moise Cotoroga (CCXXXV), Ianăș «Tetulya» (Titulea) (CCXXXVI), Liweszan (Livezanu) (CCXXXVI), Maria Dumitrescu (CCXXXIX), Ioan Ciuciu (CCXXXIX), Pripp Moses (CCXXXIX), Dragota Andres (CCXXXIX), Nopcsa Ianos (CCXXXIX), Sztan Muntyan (CCXLI), Gheorghe și Ioan Dragomir (CCXLII), Avram «Grigyan» (Grideanu) (CCXLIV), Manole Suciu (CCXLIV), Ianăș Bolescu (CCXLIV), Josa Pop (CCXLV), Tenasie Popp (CCXLV), Mitruț Murar (CCXLVII), Gherasim Apostol (CCXLVII), Ioan Moraru, soție Anușcă, fiică Floarea (CCXLVIII), Petru Cernea (Czernya) (CCXLIX), Ioan Țigan (CCXLIX), Marie Dumitreszk (CCL), Lazar Dinis (CCLIV), Dodor Dumitresk (CCLIV), Ioan Munteanu (CCLVIII), Cozma Stoicoiu (CCLX), Petru Medra (CCLXII), Thoma Medra (CCLXII), Luca Medra (CCLXII), Petrutz Szlobodas (CCLXII), Lazar Csimponer (CCLXII), Nicola Covaciu (CCLXIII), Barbu «Beldony» (CCLXIII), Toader Muraru (CCLXIII), Juon Szeletyan (CCLXVII), Eva lui Nicolae Timaru, cu fiul Ioan (CCLXXIII), Gheorghe Munteanu (CCLXXIII), Zaharie Doboiu (CCLXXIV), Mathey Csimpu (CCLXXIV), Opre Cserberian (CCLXXV), Filip Sântilie (CCLXXX), Marcu Chelement (CCLXXXVIII), Zaharia Căzănescu (CCLXXXVIII), Jovan Goman (CCLXXXVIII), Drăghici Tămaș (CCXCII), Nicolae Pista (CCXCVIII), Ankutza Csuts (CCC), Buda Luța (CCCI), Gheorghe Savu (CCCII), Denille (CCCVI), Stephan, Maria und Anka Rahota (CCCVI), Petru Nicoare (CCCVIII), Chirion Cotoroga (CCCCV), Poppa Georg aus Klopotiva (CCCXVIII), Eftimie Apostol (CCCXXXI), Gheorghe Suciu (CCCXXXVI), Iovan «Tustyan» (CCCXXXVIII), Avram și Iacob Grigyan (CCCXXXVIII), Nicolae «Szúran» (CCCXXXVIII), Petruț «Szanthz» (CCCXXXVIII), Simeon Văsiiu (CCCXXXVIII), Gheorghe Țeț (CCCXXXVIII), Nicola «Kontos», Toma Crișan (CCCXXXVIII), Ladislau Nopcsa (CCCXLII), Bokan Janos (CCCXLVIII), Toma Măgureanu (CCCLVI), Nicolae Hornar (CCCLXIII), Mikleuš Dregoy (CCCLXXI), Antonie Nyicoy (CCCLXXI), Isac Făgăraș (CCCLXXII), Anghel Neagu (CCCLXXXI).

BDD-V4383 © 2017 Editura Mega, Editura Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:19 UTC)